

Referte VVB-Beroepsraad

2016-17/003

Referte VVB-Bondsparket

BP2016/0016/D

Datum van de uitspraak

16/05/2017

VVB-Beroepsraad

Uitspraak

Ter kennis aan (aangetekend):

1. **de verzoeker(s)**
Bondsparket
2. **de persoon, de club of het orgaan tegen wie de vordering is gericht**
de heer Koen VANDEBERG
3. **de tegenstrever indien het gaat om een ontmoeting en de vordering bestemd is om de uitslag van deze ontmoeting te doen wijzigen**
VOC Schriek

Ter kennis aan (via mail of bij gewone brief):

1. **het VVB-Bondsparket**
secretariaat@vvb-bondsparket.be
2. **de getuigen**
mevrouw Siel Verbeurgt
3. **de betrokken scheidsrechter(s)**
de heer Gie Deroy
4. **de bevoegde kamer van de VVB-Tuchtraad**
Landelijke Kamer

VVB-Beroepsraad

INZAKE:

BONDSPARKET

Vertegenwoordigd door de heer Joris Verstraeten, Bondsprocureur,
Verzoeker, die verschijnt ter zitting

TEGEN:

De heer Koen VANDEBERG

Niet in persoon verschijnend ter zitting, doch
vertegenwoordigd door mevrouw Els Claes (coach VOC Schriek) en mevrouw Trees Peeters (secretaris VOC Schriek)
verwerende partij

OPGEROEPEN:

1. De heer Gie Deroy, scheidsrechter, afwezig
2. VOC Schriek, vertegenwoordigd door mevrouw Trees Peeters, secretaris, aanwezig
3. Mevrouw Els Claes, coach VOC Schriek, aanwezig,
4. Mevrouw Siel Verbeurgt, coach VDK Gent, opgeroepen als getuige, afwezig.

Gelet op :

- De bestreden beslissing van de VVB Tuchtraad Landelijke Kamer dd. 30 januari 2017
- Het verzoekschrift hoger beroep ingediend door het Bondsparket op 13 februari 2017
- De beslissing van de VVB-Beroepsraad dd. 7 maart 2017
- De beslissing van de VVB-Verbrekingsraad dd. 20 april 2017
- De stukken van het dossier
- De verklaringen van de verschillende partijen en getuigen afgelegd ter zitting van 16 mei 2017.

1. Ontvankelijkheid

Het verzoekschrift hoger beroep werd tijdig ingediend en is naar vorm regelmatig.

Na de beslissing van de VVB-verbrekingsraad zijn alle partijen tijdig en correct opgeroepen.

Ter zitting wordt geen enkel argument van onontvankelijkheid opgeworpen.

De VVB-Beroepsraad stelt ook geen onregelmatigheden in de procedure vast.

Het hoger beroep, na verbreking, en de vordering van het Bondsparket zijn derhalve ontvankelijk.

2. Retroacta

De feiten betreffen een incident op 1 november 2016 tijdens een kwalificatietoernooi voor de Vlaamse Jeugd Champions League Meisjes U 17 tussen VOC Schriek en VDK Gent. De heer Vandenberg was assistent-coach van VOC Schriek.

Na de toss en vóór aanvang van de wedstrijd is er een discussie geweest tussen de coach van VDK Gent en de heer Vandenberg, waarbij die laatste een duw aan mevrouw Siel Verbeurgt, coach van VDK Gent. De scheidsrechter heeft toen een mondelinge verwittiging (in het scheidsrechterverslag "verbale waarschuwing" genoemd) gegeven, zonder evenwel een effectieve sanctie (gele en/of rode kaart(en)) op te leggen.

Op het wedstrijdblad werd genoteerd :

"Ass.-coach van Schriek duwde na woordenwisseling de coach (vrouw) van VDK Gent om zonder aanleiding. Hulpcoach (man) = Koen Vandenberg."

De scheidsrechter heeft ook een scheidsrechterverslag ingediend, waarin vermeld wordt :

“De coach van Gent wees hem op het vrijgeven van het net door mij en draaide zich om, waarop Vandenberg haar een duw gaf.

Ondertussen was ik al op weg naar hen en plaatste me direct tussen beide om de rust te herstellen en ik gaf hem een verbale waarschuwing voor zijn ongeoorloofd gedrag en verwees hem naar de bank.”

N.a.v. het scheidsrechtersverslag ging het Bondsparket over tot een onderzoek. Er werd geen voorstel tot minnelijke schikking gedaan, en de heer Vandenberg werd opgeroepen voor de Landelijke Kamer van de Tuchtraad. Die oordeelde op 30 januari 2017 dat de vordering van het Bondsparket ongegrond was, en motiveerde als volgt :

“De scheidsrechter heeft het incident beoordeeld en gemeend dat het niet nodig was over te gaan tot een uitsluiting van de heer Vandenberg, assistent-coach en dus deelnemer aan de wedstrijd. Volgens het Reglement Vlaamse Jeugd Champions League 2016-2017 en volgens de vaste rechtspraak binnen de VVB worden met betrekking tot de deelnemers aan de wedstrijden enkel de uitsluitingen en incidenten na de wedstrijd aan de juridische instanties van de VVB voorgelegd. Voor incidenten met deelnemers voor (na de toss en voor aanvang van het spel) en tijdens de wedstrijd die niet tot een uitsluiting geleid hebben, past het oordeel van de scheidsrechter te respecteren en geen andere sanctie op te leggen. De scheidsrechter heeft een verbale waarschuwing gegeven, de landelijke kamer van de VVB-tuchtraad meent dat zij niet verder dient te oordelen over deze verbale waarschuwing. De disciplinaire vordering van het VVB-Bondsparket is dus ongegrond.”

Het Bondsparket tekende hoger beroep aan tegen deze beslissing. Op 7 maart 2017 oordeelde de VVB-Beroepsraad dat het hoger beroep van het Bondsparket ontvankelijk doch ongegrond was, waarbij werd gemotiveerd :

“In casu heeft de SR geoordeeld, om redenen die hem eigen zijn, dat de feiten niet van aard waren dat een bestraffing zich opdroeg.

In dergelijke omstandigheden heeft een SR-verslag dat naderhand wordt opgesteld, geen voorwerp. Het is immers contradictorisch voor een SR om te oordelen dat bepaalde feiten niet van aard zijn om tijdens de wedstrijd bestraft te worden en deze naderhand via een SR-verslag een andere kwalificatie te geven en alsnog aan te klagen.

Aangezien het SR-verslag geen voorwerp heeft, is de vordering van het Bondsparket, die geen ambtshalve vordering is, zoals tijdens de debatten benadrukt door de heer Bondsprocureur, ook zonder voorwerp en dus ongegrond.

De beslissing van de Landelijke Kamer van de Tuchtraad VVB dient dus bevestigd te worden.”

Het Bondsparket legde daarop een verzoekschrift in verbreking neer. Op 20 april 2017 oordeelde de VVB-Verbrekingsraad dat de vordering in verbreking gegrond was. De beslissing van de VVB-Beroepsraad werd verbroken op basis van volgende motivering :

“Het voorliggend scheidsrechtersverslag geeft evenwel een beschrijving van een incident (een duw) en maakt melding van een tussenkomst van de scheidsrechter (via een waarschuwing).

Artikel 28 van het Juridisch reglement VVB laat de Beroepsraad in deze omstandigheden niet toe om te oordelen dat het scheidsrechtersverslag geen voorwerp heeft. Het scheidsrechtersverslag bevat welomschreven feiten, namelijk een incident dat zich heeft voorgedaan voor de wedstrijd (na de toss en voor het fluitsignaal), waaromtrent kan (en moet) geoordeeld worden of deze feiten aanleiding geven tot het nemen van maatregelen. Nog minder kan de Beroepsraad in deze omstandigheden oordelen dat de scheidsrechter oordeelde dat geen bestraffing zich opdrong, nu uit het scheidsrechtersverslag duidelijk blijkt dat er tussenkomst was door de scheidsrechter. Daarenboven werd door de scheidsrechter een bestraffing, namelijk de waarschuwing, dewelke als maatregel is opgenomen in artikel 34 § 1 van het juridisch reglement, opgelegd. Artikel 29§3 van het Juridisch reglement VVB biedt het Bondsparket de mogelijkheid om in deze omstandigheden, naar aanleiding van deze feiten en de door de scheidsrechter genomen maatregel, zoals opgenomen in het scheidsrechtersverslag, onmiddellijk de vordering aanhangig te maken. De beslissing van de Beroepsraad waarbij het scheidsrechtersverslag en de vordering van het Bondsparket zonder voorwerp worden verklaard, dient dan ook te worden verbroken.”

De zaak werd terug verzonden naar de VVB-Beroepsraad.

De VVB-Beroepsraad zetelt thans, na verbreking, in een andere samenstelling dan tijdens de zitting en uitspraak van 7 maart 2017.

3. Ten gronde

Rekening houdend met de overwegingen en de beslissing van de VVB-Verbrekingsraad, oordeelt de VVB-Beroepsraad thans als volgt.

Over de feiten bestaat geen enkele discussie. Na de toss heeft de heer Vandeberg een duw gegeven aan de coach van VDK Gent. De scheidsrechter heeft enkel een “*verbale waarschuwing*” gegeven, en naderhand een scheidsrechtersverslag opgesteld waarin het incident werd beschreven.

De VVB-Beroepsraad wenst vooreerst te benadrukken dat de “*verbale waarschuwing*” (dixit de scheidsrechter) moet begrepen worden als de mondelinge verwittiging, zoals bepaald in artikel 21.6 van de Internationale Spelregels. Datzelfde artikel vermeldt expliciet dat de (mondelijke) verwittiging GEEN sanctie inhoudt of is. Artikel 34 § 1 van het Juridisch Reglement, waarnaar de VVB-Verbrekingsraad verwijst, vermeldt de sancties die de rechtsprekende organen van de VVB/Volley Vlaanderen kunnen opleggen, waaronder ook een waarschuwing, naast een blaam, schorsing of een alternatieve opdracht. Artikel 34 van het Juridisch Reglement regelt evenwel niet de sancties die de scheidsrechter kan opleggen, die immers ook geen schorsing kan opleggen.

De scheidsrechter heeft dus geen sanctie opgelegd in de zin van artikel 21.6 van de Internationale Spelregels.

Anderzijds heeft de scheidsrechter in zijn scheidsrechterslag wel een incident gemeld. Artikel 28 van het Juridisch Reglement VVB bepaalt :

“Elke scheidsrechter is verplicht om een scheidsrechtersverslag op te maken bij het uitsluiten van een deelnemer aan de wedstrijd of wanneer er zich onregelmatigheden of incidenten voor, tijdens of na de wedstrijd hebben voorgedaan.”

Dat is in casu dus gebeurd. Het incident was voor de scheidsrechter voldoende ernstig om er een scheidsrechtersverslag van op te stellen. Op basis van het scheidsrechtersverslag heeft het Bondsparket de zaak voor de bevoegde juridische instanties gebracht. Naar het oordeel van de VVB-Beroepsraad, rekening houdend met de uitspraak van de VVB-Verbrekingsraad dd. 20 april 2017, is de afwezigheid van een effectieve sanctie door de scheidsrechter in de zin van artikel 21.6 van de Internationale Spelregels geen beletsel om de vordering van het Bondsparket ontvankelijk en gegrond te verklaren, en indien nodig alsnog een sanctie op te leggen aan een deelnemer van de wedstrijd die het voorwerp uitmaakt van het scheidsrechtersverslag.

Wangedrag wordt geregeld door artikel 20 en volgende van de Internationale spelregels. Het geven van een duw kan enkel aanzien worden als een vorm van agressie, zoals bepaald in artikel 21.2.3 van de Internationale Spelregels. Artikel 21.3.3.2 bepaalt :

“De eerste fysieke aanval of impliciete of bedreigende agressie wordt bestraft met een uitsluiting, dit zonder verdere gevolgen.”

De Internationale Spelregels voorzien dus niet in de mogelijkheid om bij een daad van agressie enkel een mondelinge verwittiging te geven. De scheidsrechter had reglementair moeten overgaan tot een uitsluiting, zijnde een gele en rode kaart afzonderlijk, waardoor de speler gedurende de rest van de hele wedstrijd de competitie controleurruimte moet verlaten (artikel 21.3.3.1 van de Internationale Spelregels).

Een uitsluiting leidt verplicht tot een scheidsrechtersverslag (artikel 28 van het Juridisch Reglement). Een scheidsrechterslag leidt tot een oproeping voor de bevoegde juridische commissies die een sanctie kunnen opleggen. Het feit dat ten onrechte geen uitsluiting werd opgelegd, verhindert niet dat een sanctie alsnog kan worden opgelegd, zeker nu het incident het voorwerp is van een scheidsrechtersverslag, op basis waarvan huidige procedure is gestart.

In casu meent de VVB Beroepsraad, na verbreking, dat elke vorm van fysieke agressie, zoals de duw door de heer Vandenberg, volstrekt ontoelaatbaar is. Elke vorm van fysiek geweld dient ten strengste te worden afgekeurd, en daarom ook bestraft.

Anderzijds houdt de VVB-Beroepsraad ook rekening met de concrete omstandigheden, waaronder het feit dat de duw naar het oordeel van de scheidsrechter, weliswaar reglementair ten onrechte, met niet meer dan een waarschuwing moest bestraft worden.

Rekening houdend met dit alles acht de VVB-Beroepsraad, na verbreking, een effectief schorsing van 2 speeldagen een gepaste straf.

De VVB-Beroepsraad acht het gepast om in casu de gerechtskosten te verdelen bij helften tussen enerzijds VOC Schriek en anderzijds het Bondsparket. VOC Schriek moet immers niet het slachtoffer worden van een lange juridische, en in hoofde van het Bondsparket principiële, procedure waardoor de kosten relatief hoog zijn opgelopen. De beroepsraad verwijst hierbij naar artikel 33 lid 1 van het Juridisch Reglement. Ter zitting verklaarde het Bondsparket zich hiermee trouwens akkoord.

OM DEZE REDENEN,

BESLIST DE VVB-BEROEPSRAAD:

Na verbreking,

Het hoger beroep van het Bondsparket ontvankelijk en gegrond te verklaren ;

Bijgevolg de beslissing van de Landelijke Kamer Tuchtraad van 30 januari 2017 te vernietigen ;

Opnieuw recht doende, aan de heer Koen Vandenberg een effectieve schorsing op te leggen voor alle wedstrijden van de eerste 2 competitieweekends van het seizoen 2017-2018, telkens als speler, coach, hulpcoach en voor alle officiële functies, met uitzondering van de functie van voorzitter, secretaris en scheidsrechter. Deze schorsing geldt voor alle officiële wedstrijden binnen de KBVBV, VVB/Volley Vlaanderen en zijn provinciale en gewestelijke afdelingen.

De kosten voor de helft ten laste te leggen van VOC Schriek te leggen, en voor de andere helft ten laste van het Bondsparket. Die kosten worden als volgt begroot :

- Procedure tuchtraad : € 214,51
- Procedure Beroepsraad zitting 7.3.2017 : € 370,28
- Procedure Verbrekingsraad : € 333,00
- Procedure Beroepsraad zitting 16.5.2017 : 176,55
- Totaal : € 1.094,34

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare zitting te Vilvoorde (EVC) op 16 mei 2017.

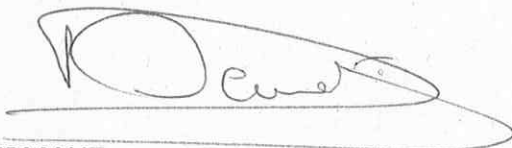
Aanwezig:

Koen DERMAUT, voorzitter

Herman HUL

Wouter HAELEWYN

Joris VERSTRAETEN, bondsprocureur

Koen DERMAUT

Voorzitter